

Garn til Strikkerier.

»Londone, 2-tr. og 3-tr. hvidt ...	pr. kg
— do. sort, grammet ...	7,35
— do. kulørt lyngmel ...	7,95
»Dublins do. sort og grammet ...	5,25
»Glasgow do. sort og grammet ...	6,25
Gobelins, »Gvalde, sort, grammet ...	4,54
— 2-farvet ...	4,60
— »Noras, sort, grammet ...	5,70
— »Primus, lyngmel ...	7,00
— »Bettys, kul, lyngmel ...	7,75
— »Toves, kul, lyngmel ...	7,75
— »Ernas, kulørt ...	5,40
Trøjgarn, »Merinos, hvidt ...	10,75
Dansk Maskinstrikkeri, »Garn ...	5,80
Garn med Silke ...	11,00—11,80
Kunstsilke, ufarvet 8,80, kul ...	10,80
Tvist tvunden, 3-tr., Nr. 8—10	— 12—14—16
Forrag med en Ordre eller forslag gratis Prøver, Prisliste og Farvekort. Kun gode Kvaliteter leveres.	
ANTHON JENSEN.	
Garn en gros.	RANDERS.

derstøttelse, som Monarkiet gav den katolske Kirke, forfaldte.

Meget interessant i denne Henseende var en Erklæring, som en katolsk Gjeistlig afgav forinden Slutafstemningen over Forfatningen. Manden, hvis Navn er Lopez Doriga, udtalte: »Jeg stemmer for den republikanske Forfatning med dens Kirkeparagraf, fordi den er udsprunget af Guds Vilje som den frie spanske Republiks legale Forfatning.«

Men for at komme tilbage til selve Kampen om Forfatningen, er det værd at nævne, at der ogsaa stod stor Kamp om Kvindernes Valgret. Principielt var vel hele Nationalforsamlingen enig om, at Mand og Kvinde skulde stilles lige, men praktisk frygtede en stor Del af de Deputerede, at Kvindevalgretten paa Grund af, at Kvinderne hidtil politisk var holdt nede, kunde bevirke, at de Klerikale ved kommende Valg vilde faa store Fordele og muligt et Flertal imod Republikken.

Denne Fare er ikke udelukket i et Land som Spanien. I Frankrig er det af samme Grund endnu ikke lykkedes at faa gennemført Kvindevalgret. Socialdemokratiet stillede sig imidlertid uden Hensyn til denne Fare paa Kvindernes Side og fik gennemført, at Kvinder stilles lige med Mændene i den spanske Republik.

Derimod er Medlemmer eller Slægtninge af den tidligere kongelige Familie og Militære udelukket fra Valgret og Valgbarhed. Republikens President vælger Cortes (Folketinget) for seks Aar, og Genvalg kan ikke finde Sted.

Med Hensyn til Regeringens parlamentariske Ansvar indeholder Forfatningen en Paragraf der skal forhindre overraskende

Regeringskriser. Et Mistillidsvotum til Regeringen kan kun stilles, hvis en Fjerdedel af Cortes' Medlemmer underskriver det, og det kan først komme til Afstemning fem Dage efter, at det er indleveret.

Vedtages det, skal Regeringen demissionere.

Et Forslag om Forandring af Forfatningen kan kun komme til Afstemning, naar det stammer fra Regeringen, eller hvis det forlanges fremmet af en Fjerdedel af samtlige Vælgere. Dette sker gennem Nyalg, og Forslaget er kun Lov, naar det har opnaaet Majoritet af fire Femtedele.

Samtidig med Forfatning har den spanske Republik vedtaget en Lov til Beskyttelse af Republiken, hvorigennem det kan forhindres, at reaktionære, fascistiske Bevægelser faar nogen Indflydelse.

I det hele ligner den nye spanske Forfatning i høj Grad den tyske republikanske Weimar-Forfatning, der jo hidtil har været den yngste demokratiske Forfatning i Europa. Nu er altsaa Spanien traadt ind i Tysklands Plads, og man er med Hensyn til Beskyttelse af den republikanske Forfatning gaaet et Stykke videre end i Tyskland, vel blandt andet fordi man endnu har Primo de Rivera i frisk Erindring.

Men man kan ogsaa godt erindre om, at det spanske Demokrati, og særlig Socialdemokratiet i Spanien ikke, da de gav Kong Alfons og hans Diktatur Løbepas, havde en saa farlig Arv at overtage, som de tyske Socialdemokrater havde, da de med en mere end tom Statskasse og et forarmet Folk maatte overtage Krigens Livværd.

Dog maa den øvrige Verden være klar over, at det ikke er under helt skyfri Himmel at Demokratiet tager fat paa Ombygningen af den nye spanske Republik. Efter et 12-årigt Diktatur, fyldt med Korruption, og med saa god som ingen Hjælp og Beskyttelse for Arbejde og Landbrug, var Landet i Forfald. Republikken maa, hvis dens Sikkerhed ikke skal trues, bygge alt dette op, og hertil hører Penge og efter Penge. Det forfaldne Landbrug skal have Hjælp. Den ny Forfatning lover Arbejderne Beskyttelse imod Arbejdsløshed, Alderdom og Sygdom. Dette koster som sagt

Penge. Spaniens Budget for 1932 er i disse Dage offentliggjort, og det viser et Underskud paa 200 Millioner Pesetas, og til næste Aar, da de nye sociale Love træder i Kraft, vil dette Underskud blive endnu større.

Det internationale Laanemarked er lukket, og Pengene maa tilvejebringes ved, at Regeringen skaffer sig forøgede Indtægter fra selve Landet, en Politik, der hverken i Spanien eller i andre Lande gør en Regering populær. Dertil kommer, hvad der ikke gør en Stilling bedre, at Spanien endnu ikke har en fast og fornuftigt organiseret Arbejderklasse, der forstaar en saadan Situation og indreder Taktik og Arbejdsmetoder derefter. Store Dele af de spanske Arbejdere lader sig lede af Anarkister og saakaldte Syndikalister, der intel vil have at gøre med parlamentarisk Virksomhed, men sætter alt ind paa »Direkte Aktion«. Medens den fornuftige og bevisste Del af Arbejderklassens Repræsentanter arbejder paa at sikre Arbejderne Frugterne af Revolutionen, arrangerede Syndikalisterne, ivrigt tilhjulpet af Reaktionen, Generalstrejker, der førte til blodige Sammenstød med Republikens Polit og Tropper.

De mørke Skyer paa den nye Republiks Himmel bliver endnu mørkere derved, at det store radikale republikanske Parti, der ledes af den tidligere Udenrigsminister Lerroux, ikke har Medlemmer i den nuværende spanske Regering.

Men trods alt dette har den øvrige demokratiske Verden Grund til at glæde sig over, hvad der er sket i Spanien. For mindre end et Aar siden var der Diktatur og Enevælde i Spanien. Nu er baade Diktatur og Konge borte, og den spanske Halvo er blevet til en Republik med den mest demokratiske Forfatning i Europa.

Saa længe Socialdemokratiet ikke alene er det største, men det mest indflydelsesrige Parti i Landet, vil Arbejderne føle hvilken Værdi Revolutionen var for dem, og selv om der forestaar haarde Kampe mellem saakaldte borgerlige og socialdemokratiske Republikanere, saa har Arbejderne dog gennem Valgretten selv faaet Afgørelsen i deres Hænder.



Úr Føroyum.

Tórshavn.

Studningur til jarðabrák.

I »Føroya Social-Demokrat« 19. april, hevur ein veltíngmaður gramt seg um, at tað ikki fár er lýst um tann studning — 6000 kr. — ið tíngið hevur veitt, og at fleiri hava sent bótarbrov til Landsnevndina um studning, men enn ikki hava fingið svar.

Hartil er at siga, at lýst varð í blóðunum, sum vanlegt í janúar, og fólk vóru umbíðin at senda bótarbræv inn gjøgnum kommunustýrini. Skemair vóru send til kommunustýrini.

Svar verða ikki givin fyrr enn í juni, tá studningarnir verða sendir. Búnaðarráðgevarin skal granska øll málini.

Edw. Mitens

Fiskemarkedet.

»Føroya Fiskaútflutningsfelag« meddelei:

19.—4.—34.

Barcelona: Ingen Tilførsel. Priser uforandret. Beholdningur af alle Klipfiskesorter 1900 Tons.

21.—4.—32.

Bilbao: Tilførsel af færøsk Klipfisk 73 Tons. Beholdningur af færøsk 125 Tons, af islandsk 750. Priser (Pesetas pr. 50 kg) for færøsk Klipfisk 100, for islandsk 90—93. Sterling 48,80.

23.—4.—32.

Lissabon: 1.—15. April: Tilførsel af islandsk Klipfisk 576 Tons, af norsk 15. Beholdningur af islandsk Klipfisk 253 Tons, af norsk 144. Priser uforandret. Markedet svagt.

Oporto: Ingen Tilførsel af færøsk Klipfisk, af islandsk 238 Tons, af norsk 736, af newfoundlandsk 35. Priser (Esc. pr. 60 kg) for færøsk og islandsk Klipfisk 200, for norsk 185, for newfoundlandsk 213, for tysk 170, for portugisisk 230. Beholdningur af newfoundlandsk Klipfisk 105, af alle Klipfiskesorter 2826. Markedet flovt. Forbruket minimalt. Kurs for Lst. (Esc. pr. 1 Pd) 110,00.

„Tjaldur“

var nógv seinkað vegna ringt veður. Tað kom ikki til Havnar fyrr enn á náttini, sum tað annars er vant at verða her mánamorgum.

Eitt lítið

negla-»garnitur« er funnið uttanfyri prentsmiðju B. Z. Jensens. Eigarin fær tað á prentsmiðjuni.

Ólucka.

Á Hvítanesi hendi seinasta friggjadag ein syndarlig ólucka.

Kona Kristian Djurhuus (Selatra-Kristian) var farin í holt við at byrta eldin aftur í komfyrinum, ið var útkolnaður. Men enn var ikki allur hitin gingin av eiminum, og tá ið hon stoytti petroleum í eldholið, slóg login beint ímóti henni og hon kolaðist illa. Hon var forð á hospitalið í Havn og doyði skjótt av brandsárum sínum.

Et Forsvar

for
P. M. Dam.

Efter at have læst de forskellige Bladartikler om Isvirkisbaadene, hvor særlig Ingvar Joensen spiller den største Rolle baade som »Skrivent« og Emne, finder jeg Anledning til — uden at komme ind paa forskellige andre Enkeltheder — at fremkomme med følgende, der absolut taler til Fordel for baade »Isvirkies« og da særlig P. M. Dams Stilling med Hensyn til de 25 Ore pr. Kilo, som Ingvar Joensen med sin Vaabendrager synes at gøre til det største Stridsemne.

I Foraaret 1931 ankom M/K »Ossur Havgrímson« (Forer Ingv. Joensen) til Thorshavn med en Fangst Banktorsk, som Meningen var at afsætte her. Fangsten vilde ogsaa sikkert være afsat om ikke Ingvar Joensen havde holdt paa en mildest talt Aagerpris, nemlig 35 Ore pr Kilo.

Jeg var personlig ombord i »Ossur Havgrímson« og tilhød Ingvar Joensen 25 Ore pr. Kilo. Uden nogen som helst Forhandling afsløg Hr. Ingvar Joensen overlegen dette Tilbud, da han skulde have 35 Ore pr. Kilo. Samme Dag sejlede Hr. Ingvar Joenseo afsted med hele Fangsten — de faa Torsk han havde faaet solgt til den forlangte Pris.

Johan S. Johansen.

Ane Limskærer og hendes Hus.

Af Bertel Budtz Müller.

ANE var født oppe i en af Limskærerfamiliernes Huse mellem Bulbjerg og Klimbjerg i Hanherredene — de to nordvestligste Lande i Jylland, og dem, der skiller Thy fra Vendsyssel, selv om de baade juridisk, landsdelsmæssigt og i Slægt nærmest maa henregnes til Thy, Thisted Amt.

Limskærere hed de Husmænd og Arbejdere, der brød eller »skar« den bløde Limestone af Jorden eller »Bjergene«, som de kaldtes. Vi har altsaa ogsaa haft og har endnu en Slags Bjergværksdrift her i Danmark uden for Bornholm og Faxe. Og der har været hele Slægter af Bjergværksfolk, der brød denne Stenart til Bygningsbrug. Limen er nu altsaa en Slags Kalksten, men som Mursten er den blæst af med Teglstenen og særligt Cementstenen, saa nu brydes der

vist aldrig mere af Limstenen deroppe til Bygningsbrug. Paa Bulbjerg er det forlængst forbudt af Hensyn til Kystseikringen, og ind mod Limfjorden har man jo opdaget, at Limstenen var Moler, et fornemt videnskabeligt Produkt, der eksporteres under fine engelske Ingeniørers Ledelse som Isoleringsmateriale i brændte Sten eller i ran Masse over hele Jordkloden. Men Moléret er en Historie for sig, og mon der ikke skulde ligge flere lige saa spændende Historier gemt i andre af de nægtige Limlag og Limbjerge under Hanherredene — men derom en anden Gang. Her er det ikke Limen, vi skal beskæftige os med, men nogle af de Mennesker, hvis Skæbner var knyttet til den og dens Brydning for en Menneskealder tilbage.

En Foraarsdag, mens Klitten

endnu laa vintergraa og forpusket, var der søvra strandlængs kommet en ung Mand gaende.

Det fremgik af hans senere, men altid svævende og dunkle Udtalelser, at han i hvert Fald sidst havde arbejdet ved Hofdeanlægene nede omkring Agger og Harboore, men at der var sket noget — en Mand halvt ihjelslagen — megen Druk og Søndighed — som forarsagede, at han nu var paa Vej til — ja — hvortil blev egentlig aldrig rigtig udtalt, der var jo saa mange Steder, hvor en rask ung Mand med godt Greb paa Skovl og Hakke kunde faa et fint Arbejde. Der var Havneanlægene ved Frederikshavn, der var Raneanlæg saa mange Steder — og foreløbig havde det ingen Jag — han klarede sig godt nu til Vaar og Sommer. Han var velklædt, havde Køjesæk om Nakken og tyk Lærke i Lommen, hvorfra han trakterede de tre Limskærere, han havde truffet ude i Brudet paa Bulbjerg, hvor de skar og savede Limstenen ud i store firkanterede Blokke, der saa igen blev savet ned



Bulbjerg.

til de almindelige Størrelser, som det nu var mest brugt til Byggeværk inde i Landet. Den ene af Mændene var netop Anes Far, og da der Foraar var stærk Spørgsel efter Sten, der blev bygget baa de i Thorup og Klim og helt ned i Glædeby mod Hjardeaa Klit, saa